

Adiere de vânt

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Te-aș alinta cu nu știu ce cuvânt
Că Dex-ul n-are-ntre coperti veșminte
Și pentru adierea mea de vânt
Ce-mi răcorește trupul când fierbinte

Mă zbat sub clarul lunii ca un lup
Și urlu a furtună, de plăcere,
Doar mâna ta îmi trece peste trup
Și sânii tari ca două revolvere

Ce-mi lasă între dinți un glonte frânt
Durerea de mi-o curmă pe-ndelete
Că numai adierea mea de vânt
Mă răscolește ca să mă desfete.

- Sunt fiică a furtunilor de mai
Să nu te-ncrezi în timpul care-ți lasă
În palmele căuș un colț de rai,
În zori de zi mă voi întoarce-acasă

Și-n fiecare noapte-o să revin
Să-ți răsfoiesc emoția-n tăcere,
Te voi străbate ca un flux sangvin,
Vei tresări sub orice mângâiere.

Nu-mi defini prezența. De pământ
N-o să mă lege viața, sunt fluidă,
Pe trupul tău sărutul meu de vânt,
Un flutur alb născut în crisalidă.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif